

عنوان مقاله:

رویکرد ماتریسی در برنامه ریزی فرهنگی

محل انتشار:

همایش مدیریت استراتژیک فرهنگی شهر تهران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 61

نویسنده:

ابراهیم حاجیانی - عضو هیئت علمی دانشگاه و مدیر پژوهش فرهنگی مرکز تحقیقات استراتژیک

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلات اساسی در برنامه ریزی فرهنگی در سطح ملی و نیز در سطح مدیریت شهری، عدم استقرار نظامی منسجم و هماهنگ در میان نهادهای فرهنگی و دستگاه های رسمی و غیررسمی در حوزه فرهنگی است که دلیل این امر مهم تنوع و فزونی این نهادها است به صورتی که کمترین انسجام و همگرایی در میان آن ها وجود ندارد. این امر موجب خنثی سازی عملکردها و اتلاف منابع شده است. یکی از راه حل های این مشکل استفاده از رویکرد ماتریسی در برنامه ریزی فرهنگی است. رویکرد ماتریسی به معنی ایجاد هماهنگی و تقسیم کار در میان نهادها و دستگاه های مرتبط با یک مأموریت ویژه فرهنگی است. مسائل مهم در اینجا نحوه تعیین نهادها، جلب مشارکت آن ها و شیوه تقسیم مسئولیت بین آن ها است که در این مقاله به آن ها اشاره می شود. همچنین در این مقاله به مبانی نظری رویکرد ماتریسی در ادبیات رشته مدیریت و نظریه های علوم اجتماعی و نیز مضامینی مانند مهندسی فرهنگی، حکمرانی خوب شهری و مدیریت مشارکتی می پردازیم که پشتیبان و مؤید این ایده هستند. در ادامه سوابق تفکر ماتریسی در مصوبات مهم فرهنگی کشور را مرور می کنیم. امید آنکه نوشتار حاضر مبانی و جزئیات مفهوم ماتریس در برنامه ریزی فرهنگی را تا حدودی تبیین کند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، ماتریس فرهنگی، برنامه ریزی فرهنگی، سیاست فرهنگی و سیاست گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/309137>

